

hængigt af, at Summen udbetales i indværende Aar, saasnart see kan, efterat den fornødne Bevilling er erhvervet, maa Ministeriet meget pusse, at disse 30,000 Rd. bevilges ved Finantsloven for 1867—68, og man skal derfor, ved at meddele ovenstaaende Bemærkninger til Oplysning for Udvalget og Rigsdagen, tillade sig at stille følgende Endringsforslag til det foreliggende Finantslovsforslag for 1867—68 ad § 2 II. B.:

Efter 3. Almindelige Udgifter tilføies: 4. Til Afløsning af Deputater 30,000 Rd.

Udvalget finder i de oplyste Forhold tilstrækkelig Anledning til at anbefale dette Forslag.

9) II. C. Den Sum, som er foreslaaet bevilget til Hovedreparationer og nye Bygninger under Domaineresenet, er over 20,000 Rd. større, end hvad der ved den betingede Bevilling for 1867—68 var forudsat som nødvendig. Ved nærmere Eftersyn af de vedlagte Underbilag har det viist sig, at dette, som allerede i de trykte Anmærkninger til Finantslovsudkastet findes anført, fornemmelig hidrører fra de Domainerne underlagte mange Kirker, idet de foretagne Synsskættelser have foranlediget Forslag til langt mere omfattende Udbringinger, end man isjor havde paataent. Udvalget har endvidere gennemgaaet en meddeelt Udsigt over Synsforretningerne, og det har derved viist sig, at det ikke alene er de i 1866 gjorte nye Udsættelser, men fornemmelig en Række tidligere Udsættelser, som ikke itide ere blevne fyldestgjorte, der har bevirket, at Forbringen iaar er bleven saa stor. Udvalget er af den Mening, at den Fremgangsmaade, at udsætte Afhjælpningen af behørigt godtgjorte Mangler ved Kirkerne fra det ene Aar til det andet, ikke kan bifalbes, og finder det rigtigt, at det Forsømte nu indhentes, om end herved i det enkelte Aar en større Udgift bliver nødvendig. Man indstiller derfor den forlangte Sum til at bevilges, saa meget mere som Kirkerne's tilbørlige Istandsættelse maa ansees som en Betingelse for, at de kunne afhændes, og skal kun tilføie, at man troer at kunne antage, haabe at en saa stor Udgift som den, der er opført for næste Aar, ikke vil gjentage sig, og at, naar Kirkerne paa denne Maade ere bragte i forsvaerlig Stand, vil en betydelig Nedsættelse i de aarlige Vedligeholdelsesudgifter kunne forventes.

10) Samme Conto. Udvalget har fra Finantsministeriet modtaget følgende Skrivelse:

„Efter dertil af Finantsministeriet givne Anledning indsendte Professor, Bygningsinspecteur Melbahl under 17de Januar f. A. Supplementsberegninger til de af ham til Brug ved Finantsministeriets Budgetaffattelse for Finantsperioden 1866—68 afgivne Overslag over Beføstningen ved Arbejder ved de under denne Embedsmands Tilsyn henlagte Domainekirker.

Disse Supplementsberegninger indeholdt tillige nye Forslag, deriblandt det i hoslagte detaillerede Beregning optagne Forslag om, i Forbindelse med det til en Beføstning af 1283 Rd. 76 f. anslaaede og i Budgetforslaget allerede optagne Hovedreparationsarbejde ved Ni-stykke Kirke, at udføre en Ombygning af Kirkens Taarn med en Beføstning af 5,059 Rd. 93 f.

Ved Affattelsen af Budgetforslaget for Finantsaaret 1867—68, forsaavidt angaaer Bygningsarbejderne ved Domainekirkerne blev imidlertid ikke medtaget Ombygningen af Ni-stykke Kirkens Taarn, da dette Arbejde ikke er begjært ved Provstefynets Udsættelse, og der desuden ikke forelaa tilstrækkelig Oplysning om Arbejdets Nødvendighed.

Senere har det viist sig, at der er Betænkelighed ved at udsætte Taarnets Ombygning, idet Bygningsinspectøren har oplyst, at de Revner, som fra tidligere Tid findes i Taarnmurene, vedvarende udvide sig; og har man derfor isølge denne Embedsmands Substilling fundet det rettest, at standse med Svingningen af Klokkerne i Taarnet samt at indskrænke Ringningen til Slag med Rnevelen paa Klokkerne.